

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

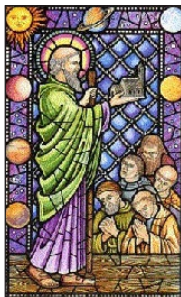
Ὁ Ὅσιος Γιλδάσιος τοῦ Ρουῖς ἐν Βρετάνῃ

† 29ῃ Ἰανουαρίου 570

Ὁ Ὅσιος Γιλδάσιος γεννήθηκε τὸ 497 στὸ Ἄλτσγουϊθ, στὴν νοτιοδυτικὴ Σκωτία, στὶς ὄχθες τοῦ Κλάιντ. Ἦταν ὁ νεώτερος υἱὸς πριγκιπικῆς οἰκογενείας. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ μιὰ ἀδελφή του ἐγκαταβίωσαν ἤδη ὡς Ἐρημίτες.

Σὲ ἡλικία ἐπτὰ ἐτῶν βαπτίσθηκε καὶ εἰσηλθε στὴν Μονὴ Λάντγουϊτ, στὴν νότια Οὐαλλία, γιὰ νὰ λάβῃ τὴν ἐγκύκλιο παιδεία καὶ νὰ διδαχθῇ τὸν Νόμο τοῦ Εὐαγγελίου, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Ἁγίου Ἰλτούδου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πνευματικὸς Πατέρας τοῦ Ἁγίου Μαλό, τοῦ Ἁγίου Σαμσῶν († Μνήμη: 28ῃ Ἰουλίου), τοῦ Ἁγίου Παύλου τῆς Λεδὸν († Μνήμη: 12ῃ Μαρτίου) καὶ ἄλλων βρετόνων Ἁγίων. Στὴν Μονὴ ἐπιδόθηκε μὲ θερμὸ ζῆλο στὴν πνευματικὴ ζωὴ, τὴν ἄσκησι καὶ τὴν νοερὰ ἐργασία.

Περατώνοντας τὶς σπουδές του, ὁ Ὅσιος Γιλδάσιος θέλησε νὰ ἐνδυναμωθῇ στὴν ἄσκησι μὲ νηστεία καὶ προσευχή. Ἐτρωγε μόνον τρεῖς ἡμέρες τὴν ἐβδομάδα λίγο φαγητό.

Ὁ Ὅσιος Γιλδάσιος. Βιτρώ.

Χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος (περὶ τὸ 518), καὶ ἀποφάσισε νὰ μεταβῇ καὶ νὰ στηρίξῃ μὲ τὸ κήρυγμά του τοὺς χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς στὰ βόρεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Μετέβη κατόπιν στὴν Ἴρλανδία, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἅγιο Κάντο καὶ τὸν Ἅγιο Δαβίδ, γιὰ νὰ συμβάλῃ στὴν ἵδρυσι Μονῶν καὶ στὴν κατήχησι τοῦ λαοῦ, καθὼς ἀπειλοῦνταν ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγνότητα τῶν ἠθῶν μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἁγίου Πατρικίου († Μνήμη:

17η Μαρτίου). Διατηρούσε φιλικές σχέσεις με την Άγία Μπριγκίτα του Κιλνταϊρ († Μνήμη: 1η Φεβρουαρίου) και λέγεται, ότι τῆς κατεσκεύασε μία λάρνακα και μία καμπάνα.

Ἡ Άγία Μπριγκίτα.

Στὸ Ἄρμὰ ἴδρυσε (523) μοναστηριακὴ Σχολή, ἡ ὁποία κατέστη ὀνομαστὴ στὴν Ἴρλανδία καὶ ὠδήγησε πολλοὺς στὴν πίστι χάρις στὰ ἐντυπωσιακὰ θαύματα ποὺ ἐπιβεβαίωσαν τὴν ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος του.

Κατόπιν ἀνεχώρησε γιὰ προσκύνημα στὴν Ρώμη, γιὰ νὰ προσευχηθῆ στοὺς Τάφους τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, φθάνοντας στὴν Γαλατία, ἀπεφάσισε νὰ ζήσει ὡς Ἐρημίτης στὴν Ἀρμορικὴ καὶ ἐγκαταστάθηκε στὸ νησάκι Οὐάτ, μεταξὺ τῆς νήσου Μπέλ-Ἴλ καὶ τῆς πόλης Βάνν.

Μακριὰ ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη παρηγορία καὶ μὲ μοναδικὴ ἀπασχόλησι τὴν μελέτη τῶν ἱερῶν Γραφῶν καὶ τὴν προσευχή, ἔλαβε ἄφθονη τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀρετῆς του προσείλκυσε σύντομα μερικοὺς ψαράδες ποὺ ἔτρεξαν νὰ πληροφορήσουν τοὺς κατοίκους τῆς ἀκτῆς, ὅτι ἓνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται ἀνάμεσά τους. Ὅλο καὶ περισσότεροι μαθητὲς ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνονται γύρω του, ἐπιθυμώντας νὰ μοιραθοῦν μαζί του τὴν ἀγγελικὴ βιοτή, καὶ τὸν ἔπεισαν νὰ ἰδρύσῃ Μονὴ στὴν χερσόνησο Ροϋίς, βοηθούμενος στὸ ἐγχείρημα ἀπὸ ἓναν ἄρχοντα τῶν περιχώρων τῆς Βάνν. Ὁργάνωσε τὴν Ἀδελφότητα κατὰ τὸν κοινοβιακὸ τρόπο, μὲ βάσι τὶς εὐαγγελικὲς ἀρετὲς τῆς ἀκτημοσύνης, τῆς μετανοίας καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ κατόπιν ἀποσύρθηκε σὲ ἓνα ἐρημητήριο στὶς ὄχθες τοῦ Μπλαβέ, πλησίον τοῦ Καστενέκ· ἐπισκεπτόταν ὅμως τακτικὰ τὴν Οὐάτ.

Μὲ τὴν μεσιτεία τοῦ Ἁγίου, τῆς διδαχῆς καὶ τῆς προσευχῆς του μὲ τὰ θαυματουργὰ ἀποτελέσματα, ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἦταν ὄντως παρὼν ἐν δυνάμει στὴν περιοχὴ ἐκεῖνη. Πολλοὶ ἄρρωστοὶ εὕρισκαν διὰ τοῦ

Ναὸς τοῦ Ὁσίου Γιλδασίου, στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Μπλαβέ.

Νῆσος Οὐάτ (Βρετάνη, Ile-d'Houat, Brittany).

Ἀνδριάντας
τοῦ Ὁσίου Γιλδασίου,
πλησίον τοῦ ὁμώνυμου
χωριοῦ (Γαλλία, Saint-
Gildas-de-Rhuys).

Ἁγίου τὴν σωματικὴ καὶ ψυχικὴ τους ὑγεία, ἐνῶ ἡ Μονὴ τοῦ Ρουΐς ἀπέβη κέντρο γιὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸ ὅλης τῆς χώρας.

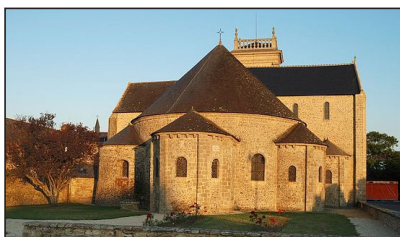
Ὁ Ὅσιος διδάσκαλος συνέθεσε τότε τὸ ἔργο του «Ἡ πτώση καὶ ἡ ἄλωση τῆς Βρετανίας» (De excidio et conquestu Britanniae)*, συνοψίζοντας τὴν ἱστορία τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ρωμαϊκῆς κατάκτησης ἕως τὴν ἐποχὴ τοῦ ἔργου ἦταν ταυτόχρονα μιὰ εὐγλωττη πα-

ρότρυνση νὰ ἀσπασθῇ ὁ λαὸς τὴν χριστιανικὴ πίστι, ὥστε νὰ ἀποφύγῃ τὰ δεινὰ ποὺ τὸν ἀπειλοῦσαν: ἐμφύλιο πόλεμο καὶ ἐπιδρομὴ ἀλλοφύλων. **Ἐ**κτος ἀπὸ τὴν φήμη ποὺ ἀπέκτησε μὲ τὸ κήρυγμά του, μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ ἔδωσαν τὴν ἐπωνυμία Γιλδάσιος ὁ Σοφός. **Σ**τὸ δεῦτερο μέρος τοῦ βιβλίου του στηλίτευσε θαρραλέα τοὺς πέντε Βρετόνους Βασιλεῖς. **Ἀ**ὐτὸς ὁ ἔλεγχος ἐκίνησε ἐναντίον του τὸ μένος τῶν Βασιλέων, οἱ ὁποῖοι ἔστειλαν τέσσερις ἄνδρες μεταμφιεσμένους σὲ μοναχοὺς γιὰ νὰ τὸν ἀπαγάγουν. **Ἀ**ὐτοὶ πέταξαν τὸν Ὅσιο στὴν θάλασσα, ἀλλὰ ὁ Γιλδάσιος κατώρθωσε κολυμπώντας νὰ φθάσῃ στὴν νῆσο Οὐάτ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Μοναστήρι του.

Τὸ 565, ἐκλήθη στὴν Ἴρλανδία ἀπὸ τὸν Βασιλέα Ἄϊνμυρ γιὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην στὸ Βασίλειο καὶ τὴν ὀρθὴ τάξι σὲ μιὰ Μονή. **Ἀ**πὸ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ χρονολογοῦνται οἱ Κανόνες ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ἓνα Ἐξομολογητάριον.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδό του στὴν νῆσο Οὐάτ, ὁ Κύριος τὸν πληροφορήσε, ὅτι τοῦ ἀπομένουν ὀκτῶ ἡμέρες ἐπίγειας ζωῆς.

Ὁ Ὅσιος Γιλδάσιος κληροδότησε στοὺς Μοναχοὺς του ἐν εἶδει πνευματικῆς διαθήκης ἓναν Ὑμνο, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν δύναμι νὰ ἀποτρέπῃ τοὺς δαίμονες. **Κ**ατόπιν ἔδωσε ἐντολὴ μετὰ τὸν θάνατό του, τὸ σῶμα του νὰ τοποθετηθῇ σὲ βάρκα καὶ νὰ ἀφεθῇ στὴν τύχη τῶν κυμάτων. **Ἀ**κούγοντας τὸ «Ἀμήν» τῆς ἀποκρίσεώς τους παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο, στίς 29 Ἰανουαρίου 570.

Μονὴ Ὁσίου Γιλδασίου (ἀριστερά), ἀγίασμα Ὁσίου Γιλδασίου (δεξιὰ),
στὸ ὁμώνυμο χωριό, (Γαλλία, Saint-Gildas-de-Rhuys).

Οι Μοναχοὶ τοῦ Ρουίς ἐπέβαλαν τρεῖς ἡμέρες νηστείας καὶ προσευχῆς μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ βροῦν τὸ Σκήνωμά του, καὶ τότε σὲ ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς ἀποκαλύφθηκε, ὅτι τὸ Λεῖψανο εἶχε ἐκβρασθῆ πλησίον τοῦ Ναυδρίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ποὺ εἶχε ἀνεγείρει ὁ Ἅγιος.

Μετέφεραν τὰ τίμια Λεῖψανα στὸ Ρουίς, στὶς 11 Μαΐου, ὅπου τιμῶνται ἕως τὶς ἡμέρες μας.

(*) Σύμφωνα μετὰ ὀρισμένους ἱστορικούς, ὁ Γιλδάσιος ὁ Σοφός, συγγραφέας τοῦ ἔργου «De excidio et conquestu Britanniae» καὶ τοῦ «Ἐξομολογηταρίου» εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γιλδάσιο τοῦ Ρουίς.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!